

[Hanne Reintoft.]

ning af spildevand, samlet i én vandlov under samme ministerium, kunne måske både forenkle og forbedre begge dele.

I forbindelse med en samlet landsplanlægning vil det være naturligt dels at have et organ for en sådan planlægning, dels at få vandløbsretterne afskaffet og administrationen flyttet til i hvert tilfælde den almindelige kommunale administration, hvis ikke man skulle foretrække større regionale områder. Det ville for det første give en chance for en af de så ofte omtalte administrative forenklinger og hermed antagelig besparelser, for det andet kunne det nok hindre en del konflikter og fremme sagsbehandlingen, og endelig, sidst, men ikke mindst vigtigt, kunne det måske undgås at præjudicere byvækst, som man i øvrigt ikke skønner hensigtsmæssig, hvis det lykkedes at se det i en samlet vurdering.

Man må i det hele taget undre sig over, at lovforslaget ikke indeholder forpligtelser eller retningslinjer for bedre planlægning af spildevandsafledningen for større sammenhængende områder. Limfjorden er som bekendt et af vore største forureningsproblemer og omfattes jo af hele 4 amter, så der i denne forbindelse måtte blive tale om en planlægning for hele den nordjyske region, hvis der skulle være fornuft i det.

Det er også besynderligt, at det, der var anledningen til nedsættelse af den 11 år gamle kommission, nemlig kommunernes fremhævelse af, at de ikke økonomisk magtede en tilfredsstillende spildevandsordning — det har vi jo også set de ikke gjorde, og kommissionen har indrømmet det og stillet forslag om tilskud til dem — det afviser man med den sædvanlige luftige begrundelse, at landets økonomiske situation ikke er til det for øjeblikket. Det er et typisk eksempel på kollektive goder, der ikke investeres i, fordi man ikke lægger plan, og fordi man ikke vil ofre de fornødne penge på noget, der er så voldsomt et behov for.

Selvfølgelig skal de forskellige opgaver prioriteres, men med det materiale, der foreligger om forureningens skadelige virkninger, med den klare erkendelse af behovet for en samlet planlægning og koordinering og også af hensyn til de mange kommuner, der har store økonomiske vanskeligheder, burde

det være et område, man ikke fra statens side blev ved med at forsømme. Konsekvensen af en sådan forsømmelse, hvis hverken stat eller kommune mener at have de økonomiske midler til problemets løsning, kan meget let blive, at man allerede i lovens første år følger en sløset praksis, som vi så godt ved skaber præcedens, så længe loven gælder.

Der er så mange hensyn at tage: der er befolkningens sundhed — vi har mange eksempler på sundheds- og smittefare — og der er omsorgen for at bevare rekreative områder og naturværdier og også et ikke ubetydeligt hensyn til fiskeriet. Kort og godt er der så mange hensyn, at vi ikke finder, at det foreliggende lovforslag i fornødent omfang imødegår problemerne og skaber effektive, økonomisk mulige løsninger på dem.

Vi håber, at det endelige resultat vil blive et lidt dygtigere og lidt mere tilbunds-gående forslag, så at der startes på det omhandlede område med en virkelig løsning af et af det moderne samfunds virkelig store kollektive problemer.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg vil gerne først takke de ordførere, der i princippet er gået ind for det ret omfattende lovforslag. Det er med tilfredshed, jeg noterer, at bortset fra den sidste ærede taler var man helt enig i hovedlinjerne i dette lovforslag.

Jeg tror også, man må sige, at der i denne sag ligger et væsentligt og et meget stort og grundigt forarbejde, der belyser tingene i den fornødne sammenhæng, således som det må kræves ved løsningen af et spørgsmål af denne karakter. For det er jo klart, at den moderne samfundsudvikling og løsningen af de problemer, den fører med sig ikke mindst på disse områder, stiller meget store krav, krav, som jeg ikke skal uddybe ved denne lejlighed, men som jeg mener forslaget tager sigte på at efterkomme på en sådan måde, at de mange interesser af forskellig art, der naturligt knytter sig hertil, bliver tilgodeset.

Flere af talerne var også inde på spørgsmålet om de administrative og økonomiske problemer. Må jeg om de administrative spørgsmål sige, at i den udstrækning, det overhovedet er muligt, vil vi gerne bidrage